

OSNOVNA RAVEN

Izkušnje z izvajanjem izpitov in natančnejši opisi v novem dodatku SEJA so zahtevale dopolnitev ocenjevalnih lestvic za osnovno raven. Prvi razlog za dopolnitev je fleksibilni jezikovni profil, ki ga omogoča izpit na osnovni ravni in ki zahteva natančnejši opis posameznih kategorij jezikovne zmožnosti. Drugi razlog pa je veliko število ocenjevalk in ocenjevalcev, ki se morajo pri razumevanju ocenjevalnih meril poenotiti; natančnejši opisi bodo pri tem v veliko pomoč. Obe lestvici v tej prilogi v celoti nadomeščata lestvici za osnovno raven v izhodiščnem programu.

Govorjenje

Predstavitev

Opravo v SEJU: Daljši monolog: opisovanje doživetja

Točke	Opisnik
2	Razmeroma tekoče in pravilno opiše vsakdanje plati svojega življenja; podrobno podaja informacije in pojasnila o svojih dejavnostih in interesih, pripoved poveže v linearno zaporedje sestavin.
1	Svoje vsakdanje okolje (ljudi, kraje, delo) in izkušnje opiše s krajšimi govornimi prispevki, v obliki enostavnega zaporedja sestavin; predstavitev je (vsebinsko in jezikovno, tudi kar zadeva besedišče) pomanjkljiva in zahteva sogovorčovo spodbudo.
0	Predstavitev je omejena na zelo enostaven opis sebe in nekaterih življenjskih okoliščin; možni nesporazumi in prekinitev komunikacije.

Igra vlog

Opravila v SEJU: Pridobivanje dobrin in storitev, izmenjava informacij, sociolingvistična ustreznost

Točke	Opisnik
3	V vsakdanjih situacijah se dobro znajde; zna pridobiti ustrezne informacije, pojasniti težave, se dogovoriti o tem, kaj je treba storiti, zna primerjati različne možnosti, poudariti, kar se mu zdi pomembno. Ustrezno se zna prilagoditi situaciji. Pri tem prožno menjava vloge (zna začeti, vzdrževati in končati pogovor) in obvlada konvencije vljudnega vsakodnevne sporazumevanja.
2	Pri pogovoru v predvidljivih vsakdanjih situacijah se znajde, a je pri pridobivanju informacij, pojasnjevanju in prilagajanju situaciji nekoliko manj prožen in se mestoma lahko obotavlja; izmenjava poteka razmeroma tekoče.
1	Opraviti zna preproste vsakodnevne transakcije; pri pogovarjanju, pojasnjevanju in prilagajanju situaciji potrebuje sogovorčovo spodbudo; ne upošteva vseh konvencij vljudnega sporazumevanja (npr. vikanje).
0	Govorec je pri vsakodnevne transakcijah odvisen od sogovorca; pogovor je omejen na nekatere najbolj osnovne (»preživetvene«) teme; pri pogovoru prihaja do nerazumevanja in nesporazumov.